

лучили да изградят едно тинаре, нѣ щомъ се въскачили ходжата и извикалъ нѣколко пѣти, то се разрушило и наедно съ ходжата, станало на прахъ и пепель. За други пакъ се говори, че се запазили отъ събаряние само вато закрѣпили зидаритѣ на върха имъ по единъ кръстъ. Тѣзи слѣпки съблазнявали и ядосвали ревностнитѣ нови мюсюлмани; а българитѣ си приказвали, че господъ показва таквизи поличби, защото не може да ги търпи за дѣто си оставили вѣрата.

Колкото и да ги е тѣвъ тѣзи потурнаци, като имъ се припомни, че сж отъ Българско происхождение, нѣ вѣкои отъ тѣхъ и до нинѣ неможѣтъ да си оправятъ рѣчта по свойството на Турския языкъ; а Български думи въ устата имъ прѣзобилуватъ, както и нѣкои отъ домашнитѣ имъ обичаи са и сега български. Думитѣ: габрь, базакъ, мождрѣнъ, брѣкина, паламида, помия, прѣзрѣчникъ, пчелинъ (куванлъкъ) ярка, пато (патъ, патокъ), пѣтека, мамуль (мисиръ), паткиликъ мѣсто дѣто ходятъ паткитѣ на паша, патерица (тояга), пай-лай куца и мн. др. звучатъ въ тсвора имъ; и много пакъ не можѣтъ да разберѣтъ нѣкои думи когато имъ говорятъ Българитѣ по тур. языкъ. Намиратъ се и фамилии, които носятъ Български прѣкори, каквото: Койовлу и Чоновлу Цонкоглу (въ с. Хуиванъ), Юргоглу (въ с. Юлѣрь), Зайкоглу (въ с. Търновца). Въ нѣдѣтъ доп. тий не трѣбватъ съ кола на далеченъ пѣтъ, въ понедѣльникъ или въ сръда, не си кроятъ дрѣхи кога бѣди, въ въ нѣкои опрѣдѣлени дѣнье. Намиратъ се нѣкои да вардятъ и почитатъ нѣкои дѣнье прѣзъ годината, останали отъ прѣдание, каквото Сурваке наприѣръ. Тий, кога ще ходятъ нѣйде съ хлѣбъ, обикновено го завѣрзватъ съ мисаль, както българитѣ; а бѣцата имъ пролѣтно зрѣме играятъ нѣщо като буянецъ или карнопиланъ зазвѣни за рѣцѣ и др. До скоро зрѣме тий сж носили останалитѣ отъ бацитѣ си дрѣхи бди аби общити съ зетѣръ олитъ, гайганъ и ходяли на полица, а и до сега по таванитѣ имъ се търкалятъ гаритѣ къпаци съ дѣна обшарени съ зелени прѣчки. Мѣстни названия на гора, полѣнки, долчинки, селища чешми сж безчетъ много; тий прѣдставляватъ чиста българска мѣстность. Нѣколко отъ тѣзи мѣстни названия сж около с. Търновца: Попинци (селище), Чючоръ (кладенецъ), Мосзовца (чешма), Лаза (лъжа ливади), Самъ-лъ, Храсти, Блато, Яковца (селище), Ново-село и др.; около с. Чаушкой: Добрица (чешма) Бѣлиница (и сега

